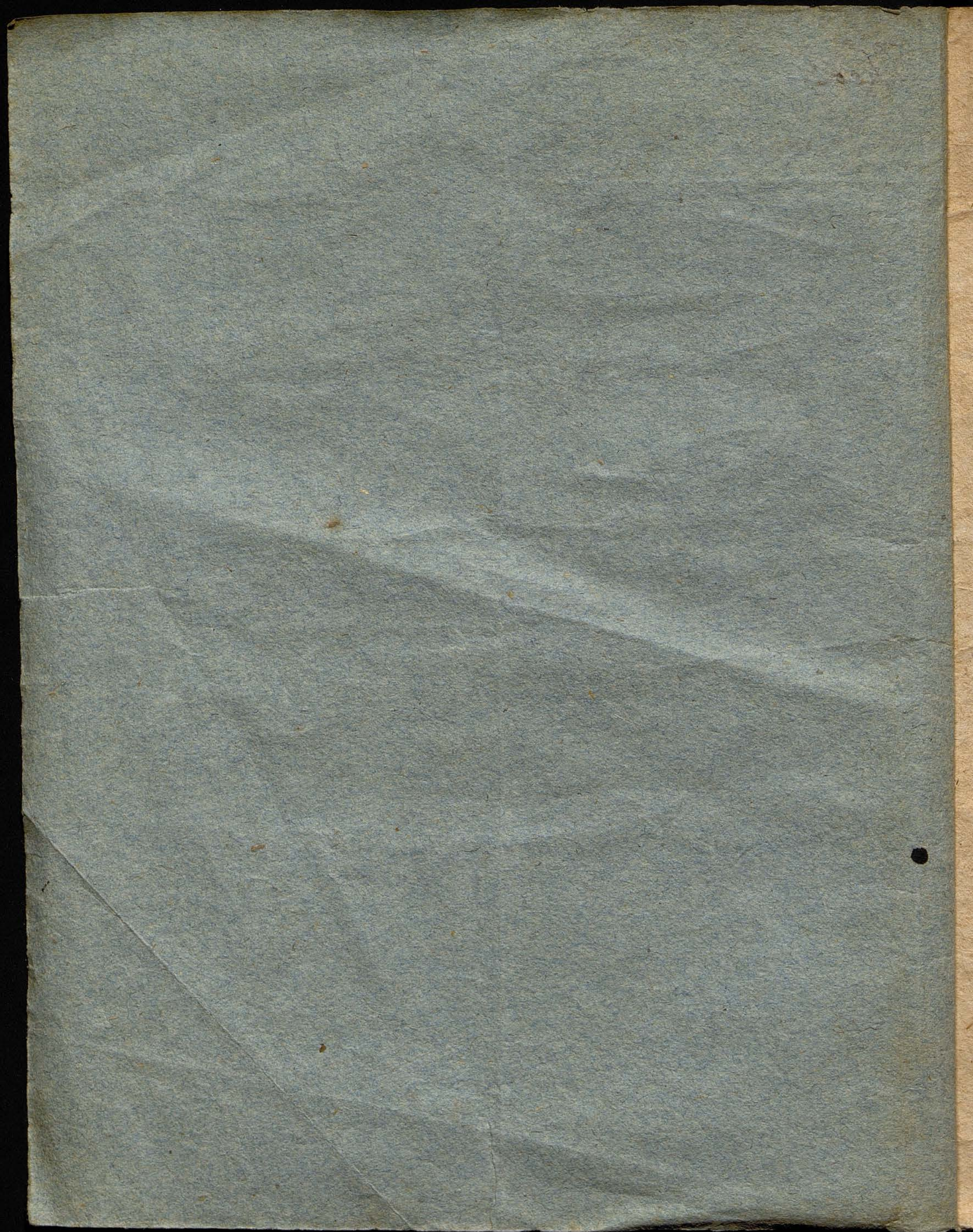

C.R. BIBLIOTHECA VNIVER. IAGELL. CRACOVIENSIS
2065 kat.komp.
I. Mog. St. Dr. P
1449

Ignacy

J. Sz. Odpowiedź bezimiennemu autorowi książeczki w tyt: Co jest Papież? wydanej.

ODPOWIEDZ

Bez imiennemu Autorowi Xiążeczki

W TYTULE

CO JEST PAPIEZ

WYDANEY

Wierſzem Łacińſkim

PRZEZ

J. Sz: Drukowana

TERAZ POLSKIM WIERSZEM

Przy Łacinſkich przedrukowanych

z Dodatkiem Okazuiącym

PIERWIASTKOWE DOSTOIENSTWO

PAPIEZA

Za Papieſtwa PIUSA VI.

Przez

X. JGNACEGO á S. Maria de Mercedè

TRYNITARZA

2065 I

BIBLIOTHECA VNIV. IAGEL. CRACOVIENSIS

Wydana ROKU 1789.
Z dozwoleniem Zwierzchności w Warſzawie
w DRUKARNI *XX. Miſſyonarzów.*

477.

Quid ſit Papa rogas? quid tu ſis? quæro viciſſim;
Nullius fidei te tua ſcripta probant.
Si tibi nulla fides, pietas quoque deſit, oportet,
Nullius fidei non pius eſse ſolet.
Impius eſt, quem nulla Dei reverentia tangit;
Hæc nulla eſt: Chriſtum ni venerere ſimul.
Ut decet, Hunc unquam veneraris, munere Chriſti
Fungentem ſolum ni venerere Pium.
Cum doceas, quod & hoc fungatur Epiſcopus omnis
Impius es: Chriſtum dividis, atque negas.
Munere Apoſtolico fungatur Epiſcopus omnis,
Non nego: Sed Chriſti munere Papa regit.
Non eſt de nihilo, quod nullus Apoſtolus alter
Det Succeſſores Traditione ſuos.
Petra Petrus: Chriſtus lapis eſt: Eccleſia in illis
Sic ſtat, eam ut dæmon non ſuperare queat.
Paſcit oves omnes Chriſti; ſed paſcit & Agnos
Petrus, ab hoc paſci qui negat, hædus erit.
Cur. vis, cum dæmon cribrandos expetit omnes;
Tantum pro Petri Chriſte rogare fide?
Nempe ſuos Fratres Converſus firmet, oportet.
Dein claves Cœli quis niſi Petrus habet;
Si ſolus Petrus hæc habuit, Succeſſor & omnis
Uſque Pium ut teneat, qua ratione negas?
Si tamen usque negas; Primatum deſtruis omnem;
Aſt aliquem ſtatuis; qua ratione probas?
Sic volo: Sic ſit: ais; Stat pro ratione voluntas.
Quem doctum moveant talia dicta virum?
Sit penes arbitrium Legere, & Conſcribere multa
Non penes arbitrium eſt, Conciliare fidem,

Nunc

Co ieſt Papież pytaſz ſię; coś ty? pytam wzaiem
Nieznać z twych piſm byś iakiey żył wiary zwyczaiem.
Skoro w kim niemaſz wiary w tym y na czci — zbywa,
Bo koniecznie bez wierny człek bezbożnym bywa.
Bezbożnym ieſt o żadną cześć Boſką niedbały,
A czcią żadną nie ieſt cześć — bez Chryſtuſa chwały.
Wſzakże nigdy nie uczciſz zupełnie Chryſtuſa
Nieczcząc Chryſtuſowego zaſtępcy Piuſa.
Gdy zaſtępſtwo Chryſtuſa wſzem Biſkupom ſwoiſz
Bezbożnyś, przeſz Chryſtuſa, kiedy go tak dwoiſz.
Mów że w każdym Biſkupie Apoſtolſka władza,
Nie zaprę, lecz w władzy Chryſtuſowey ſam Papież zaradza;
Zaden inſzy Apoſtoł w ſwey władzy ſpoſobie,
Krom Piotra, nie ſtanowił naſtępcy po ſobie.
Piotr opoką, kamieniem, Chryſtus, na nich ſtoi,
Kosciol tak, iż ſię czarta przemocy niebol.
Paſie wſzyſtkie Chryſtuſa owce y barany,
Piotr, kto prze ſię tey paſzy, kozłem ma bydź znany.
Czem? gdy czart wſzyſtkich Uczniow czynił nagabanie;
Chryſtus tylko za Piotra błagał nieuſtanie.
Przeto, by on ſwych braci utwierdzać był winny;
Przetoż, klucze niebieſkie Piotr wziół, nie kto inny.
Jesliż ſam Piotr te dary miał, takiegoż mienia,
Naſtępcom czy maſz iaki dowod zaprzeczenia.
Jeśli iednak przeſz; niſzczyſz pierwſzenſtwo wſzelakie
Lecz iakoweś ſtanowiſz; a z iakich prawd takie?
Tak chce, tak ma bydź mowiſz; wola ieſt dowodem?
Takież zdanie mądremu może bydź powodem?
Bądź twoiey woli, wiele czytać i piſywać,
Lecz nie twey woli wiarę twym zdaniom zyſkiwać.

Nunc iterum quæro, quid tu fis? nomen honestum,
Si tibi? cur retices? nempe latere cupis.
Sed lateas, lateant etiam tua scripta per omne,
Tempus, & ut sapias, perge latere domi·
Forte latens disces, quid sit lex mentis? & illa
In membris? quid & hæc? quid sibi & illa velit?
Ne fors divinam, nullo discrimine facto,
Legem naturæ quamlibet esse putes.
Forsitan a falso disces secernere verum,
Ac uti Libro cum pietate sacro.
Non juvat Hic, nisi Traditio jungatur eidem;
Et Judex falli, & fallere qui nequeat.
Fors & ab improprio proprium secernere fensum
Scripturæ disces; Hic labor, hoc opus est:
Doctores misit Christus, Legisque peritos.
Si te non misit, quis mihi Doctor eris?
Forsan in obsequium fidei submittere disces
Hunc intellectum, quo duce falsa doces;
Fors disces, nequeat quod nostra Ecclesia carpi,
Hæc quasi firma minus, quam vetus illa, foret.
Est eadem semper veterisque novæque potestas,
Non est ad veterem cur rediisse velis.
Forsan & Auctorum disces discernere sensa,
Ne tribuas multis, quod docet unus adhuc,
Fors discernendi Leges firmabis & usu,
Exlex in scriptis ne videare tuis.
Fors erit, ut discas nova scribere, sed tua; nam sub
Nomine scripta tuo, sunt aliena magis;
Sunt aliena magis; sed quorum? dicere nolo;
Sunt fine judicio conglomerata, Sat est.

J. Sz.

Teraz znowu pytam ſię, ktoś ieſt? czyś Jmienia
Zacnego? czem ie zmilczaſz? a chceſz utaienia;
Lecz tay ſię, tay twe piſma zawſze pokryiomu;
Y byś ſię ſtał rozſądnym zaweź ſię być wdomu.
Może taiąc ſię doznaſz praw członków y myśli;
Y co myśl, co chuć członków do czynienia kryśli;
Byś nie mniemał wſzelakich praw bez wyrożnienia,
Boſkich, bydź iednakowych z prawem przyrodzenia;
Mógł byś umieć rozeznać prawdę y wykręty;
Y w pobożnym użyciu mieć piſma text święty.
Ten nie wſpiera aż z wiesci podaniem złączony
Y z Sędzią, który niema zwieść, ni być zwiedziony.
Na uczyſz ſię z niewłaſnym właſne piſm znaczenię
Rozeznać, to praca, to powinne baczenie.
Chryſtuſa są poſłańcy Doktor y praw dawca;
Ty gdyś nie ſłany; Czyich nauk ieſteś ſprawca?
Mógł byś umiec ten rozum do wiary urzędu
Nakłaniac, za którego myłką uczyſz błędu.
Poznał byś iż naſz Kościoł niemoże bydź rwany
Bo iak dawny ieſt równie dziś umocowany.
Dawnego y nowego iednaż władza zgoła,
I cóż chceſz do dawnego wracac ſię Kościoła?
Może byś ſię nauczył znac authorów zdania,
Byś nie właſzczył dla wielu iednego mniemania.
Byś ku rozeznawaniu z zwyczaiu uſtawy
Uczuł prawo, a nie był w twych piſmach bez prawy;
Może włożyſz ſię piſac właſne wynalazki.
Zaś wydane piſma ſą cudzych piſm obrazki.
Są pewniey cudze; czyież? niechce ci powiedziec;
Są to zbiór nierozumny, dosc ci o tym wiedziec.

J. Sz: przez J. Gr.

DODATEK SAM POLSKI.

Tłumacza tey Łaciny okazuiący Pierwiaſtkowe Dostoienstwa Papieża.

Nad ten zbiór znicowany ſą takieyże wagi,
Mniemania uymuiące Papieſkiey powagi
Które Piotrowi kluczów niebieſkich nadania,
J na ziemi wſzyſtkiego dzielność związywania.
Obietnicę mienią bydź dla wſzyſtkich ziſzczoną,
Apoſtołów, bo wſzyſtkim nieograniczoną.
Rozgrzeszać, nierozgrzeſzać Pan dał razem władzę.
Nie zaś kazał iey ſzukać w Piotrowey powadze.
Związywać, rozwiązywać wſzyſtkim z Piotrem równie,
Apoſtołom zupełną moc dał iednoſłownie.
Więc iak Biſkup po Pietrze naſtępca, tak inny,
Po każdym Apoſtole nie podległe czynny.

§ § §

Lecz że tych piſm na tego wnioſku uroienie,
Złość wzywa na Kościelnych urzędów zwaśnienie.
Chitrze; więc by ſię nie zwieść, przeyrzeć należycie,
Apoſtolſkie przy Pietrze y Chryſtuſie życie,
Aż *Nayprzód* uyrzem mnieyſze nadanie każdemu
Apoſtołowi, niżli Piotrowi iednemu.
Aż *Powtóre* da ſię znać Piotr w ſwoim imieniu,
Pierwſzy czyniąca ze wſzyſtkich w każdym zgromadzeniu.
Aż doznamy iak wſzyſcy z Piotrowego zboru,
Szukali na ſwe dzieła ſtwierdzenia y wzoru.

Co do więkſzości daru Piotrowi do władzy danego nad innych.

Raz iedne dwakroć drugie w Kościele władania
Mieli z Chryſtuſowego uczniowie nadania.
Pierwſze z tych; dać lub wſtrzymać z grzechów rozgrzeſzenie [a]
W rozſyłaniu natchnieni wzieli poruczenie.

Te

(a) *Joan* 10, 23. *Quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis.*

Te rozeſtancom w kupie iście niepodobna,
Też iście iako ſekret miał każd z oſobna;
Lecz drugie raz dawane ſamemu Piotrowi. [b]
Dane z now Apoſtołow z Piotrem ogułowi. [c]
Piotr ſam był upewniony że toż będzie w Niebie,
Związano, co związanym na ziemi przez ciebie.
Jnni zaś Ucznie z Piotrem rownie obdarzeni,
Na kiedyż? nie na ten raz gdy ſą rozſtrychnieni;
Lecz gdy w ſwym zgromadzeniu nazwanym Kościołem [d]
Upor czyi zaſkarżony rozſądzaiąc wſpołem.
Wſkazą niby poganſki lub iawnogrzeſzniczy,
W ten czas go Bog y w Niebie za takiż policzy.
Z przyczyn; że na ich zgodne dwoch na ziemi zdanie [e]
Wſzytko o co poproſzą w niebieſiech ſię ſtanie.

§ § §

Piotr ſam ieden, czym razem wſzyſcy, obdarzony,
Z now w ich oczach paść Pańſkie owce przełożony.
Nad kimże przełożony? kiedy nad owcami,
Chryſtuſa? czyliż y nie nad Apoſtołami?
Bo Chryſtus ieden Paſterz, iednę miał owczarnie, [f]
Ta, rzekł, Uczniow y inne me owce ogarnie.
A widząc że ſtraſzny ſwoy zgon Paſterſki bliſko, [g]
Jm przywłaſzczał ſpłoſzonych trzod owiec nazwiſko.

Zaś

[b] *Math. 16. 19. Quodcunque ligaveris ſuper terram, erit ligatum et in cælis et quod cunque, ſolveris ſuper terram, erit ſolutum et in cælis.*

[c] *Math. 18.18: Quæcunquè alligaveritis ſuper terram erunt ligata et in cælo. et quæcunquè ſoloveritis.*

[d] *Math 18. 17. Si Eccleſiam non audierit ſit tibi ſicut æthnicus et publicanus.*

[e] *Math. 18. 19. Jterum dico vobis quia ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de ómni re quamcunque petierint ſiet illis a patre meo, qui in cælis eſt.*

[f] *Joan. 10. 16. Et alias oves habeo et ſiet unum ovile et unus paſtor.*

[g] *Math. 26. 31. Omnes vos ſcandalum patiemini in me ſcriptum eſt enim, Percutiam Paſtorem et diſpergentur oves gregis.*

Zaś Piotrowi przy innych po swym zmartwychwstaniu, [h]
Owce po trzykroć zlecał ku zawiadowaniu.
Ztąd on potym Biskupów współ Biskup pokornie
Zaklinał aby strzegli Bożych trzod dozornie
Nie zmusu, nie dla zysku, ni niby panuiąc [i]
Nad Klerem, lecz y z siebie skład trzod okazuiąc.

Co do Pierwszości Piotrowey
W Czynach zgromadzenia Apostolskiego.]

Brańych na Apostołów dwunastu Imiona [k]
Licząc. nazwano pierwszym [co był Piotr.] Symona;
Od tąd Piotr pierwszy właśnie z Chrystusa ustawy,
Odpowiadał z srod innych na zdarzane sprawy,
Tak, gdy ich pod noc, pod wiatr raz wysłał na morze [l]
Sam po wierzch wòd dognał ich w ciemney nocy zorzę.
A iak [że niepodobnie tak chodził ;] uyrzeli,
Mniemaiąc go bydź strachem z boiażni krzyczeli.
Chrystus, Ja iestem wołał; aby się niebali,
Piotr za wszystkich rzekł, gdyś ty; każ mi przeyść pofali.

§ § §

Tak gdy się zwał przed gminem chlebem życia z Nieba [m]
Wielu z uczniów mruknęło, wierzyć mu nietrzeba.
Poznanym niedowiarkom rzekł nicht niedochodzi,
Do mnie, ieśli mòy Oyciec kogo niedowodzi.
Tu gdy liczni Uczniowie precz się usuneli,
On spytał się dwunastu czyliby niechcieli.
J oni iść, lecz z nich Piotr sam rzekł; gdzież poydziemy,
Masz słowa życia, iesteś Syn Boży; wierzemy.

Po

[h] *Joan.* 21. *v.* 15. 16. 17.
[i] 1, *Petri.* 5. *v.* 1. 2. 3.
[k] *Math.* 10. 2. *Primus Simon qui dicitur Petrus.*
[l] *Math.* 14. *á v.* 22. 25. 26. 27. 29.
[m] *Joan.* 6. *á v.* 32. 65. *ad* 69,

§ § §

Po zeyściu zaś Chryſtuſa y w Niebowſtąpieniu,
Po ubyciu Judaſza w piérwſzym zgromadzeniu.
Piotr iak w trzech Ewangeliach nayprzód mianowany;
Tak w dzieiach Apoſtolſkich pierwſzym napiſany. [n]
J piérwſzy zgromadzenia potrzebę ogłaſza,
By obrać dwunaſtego na miéyſce Judaſza.

§ § §

A będąc znów w dwunaſtu Swiętego zeſłaniem
Ducha ponapełniani przedziwnie gadaniem
Wſzytkich Narodów mową JEZUSA wſławiali [o]
Tak, że ich Cudzoziemcy iak ſwych mów ſłuchali.
Nad czym gdy zadumieni wſzyſcy ſię dziwili,
A inni ſzydząc winem ſpiłych bydź mowili.
Tu Piotr przy iedynaſtu do wſzyſtkich rzekł głoſno
Ze ci nie ſą pianemi, iak mniemacie ſproſno.
Nie tylko od potwarzy ſam wſzyſtkich ochronił,
Lecz do Chrztu z trzytyſiące ludu w tedyż ſkłonił.

§ § §

Gdy pochrzczeni za ſwoie przedane maiątki
Składali Apoſtołom dla ubogich wziątki. [Atc. 4. 34.]
Ananiaſz też iakiś z Safirą ſwą żoną [Act 5. a v. 1.]
Przedawſzy rolę wziątku z mownie odłączoną
Część, niby toż, co wzieli Apoſtołom złożył,
Tu ſię żaden za kłamſtwo tylko Piotr naſrożył.
On ſam poznał fałſz, ſam oboie pomorzył,
Choć w zborze zdań więkſzością wyroku nietworzył.
Czem? że ſam grzech przeniknął? to więkſze miał dary;
Czy że z Czyńców Piotr piérwſzy w dwunaſtu bez pary?

§ § §

Gdy Apoſtołów były ſławne mnogie Cuda, [p]
Tym więcey ſię zbiegało do nich zewſząd luda.
Oni w czci iednomyslney z ſobą przebywali,
Jednak Piotra nad innych gminni ſzacowali.
Bo choć przy wſzyſtkich tylko pod Piotrowe cienie
Kładli chorych w ulicach na wſzyſtkich zleczenie.

§ § §

J gdy w tedyż ſtarſzyzna za te cuda liczne. . .
Porwała Apoſtołów w więzienie publiczne.

 A oni

[n] *Actor.* 1. 13. 15.
[o] *Actor.* 2. á v. 1. et 12. 13. 14. 15. 41.
[p] *Act.* 5. v. 12. 16. 17. 18. 27. 28, 29.

A oni przez Anioła puszczeni w Kościele
Rankiem o życiu wiecznym nauczali smiele.
Aż im znowu ciż starsi upor naganiali,
Tu się wprzód Piotr z nim wszyscy usprawiedliwiali.

W ności z tych siedmiu doświadczeń.

Więc ile Apostolskich Rad, y w nich spraw było,
Te iedyne lub pierwsze Piotrowe kończyło.
Zdanie. przed którym żaden Apostoł nie sądził,
W dowod że Chrystus Piotra pierwszym w sądzie zrządził.

Zbory przy Pietrze y Postanowienia

Z przyczyny obrzezania nowochrzczeńców spory
Przywiedli Apostołów zeyść się na dwa zbory.
Pierwszy był z zawichrzenia przeciwko Piotrowi,
Że dozwolił ochrzcić się nieobrzezancowi. [ct. 10 à v. 1.]
Na nim Piotr dowiódł Boskie sobie obiawienie,
Iż poganin miał do Chrztu z Boga oczyszczenie.
Tam dzięki uczynili Bogu wszyscy wspolnie,
Że y pogan pokuty uczenie iest wolne. [*q*]
Ci więc co do tąd tylko do Zydów mowili,
Od tąd mówiąc y Grekom wielu nawrocili.

§ § §

A *Drugi* był z przyczyny, iż gdy z żydów Chrzczeni
Dowodzili by Græcy do Chrztu nawróceni, [Act. 15. v. 1.]
Byli obrzezywani, od czego wolnemi,
Ich chcieli bydź Barnabas y Paweł z innemi.
Co w Antiochiy z pawłem żwawe zwady
Pod byłych w Ierusalem Apostołów rady [v. 2.]
Z niemiż Paweł z Barnabą wnieśli osobiście;
Których Ierozolimski Kościoł wręczył cie [v. 4.]
Przyiął, y z Apostołów złożył sch dzkę pilnie, [v, 6.]
Gdy na niey sprzecznych mniemań dowodzono silnie [v. 7.]
Powstawszy Piotr powiedział do nich wszak wam iawno,
Meżowie; Bracia, iż Bóg w nas wybrał iuż dawno
To, ażeby z ust moich poganie słuchali
Słowa Ewangeliy y wiarę iey dali.
Dziś więc czemu silicie Boga, aby nudne [v. 10.]
Na Uczniów wkładał iarzmo Oycom y nam trudne.
Łaska Pana IEZUSA to obydwom sprawi,
Z obrzezańców y z pogan rownie wiernych zbawi. [v. 11.]
To-

[*q*] *Act.* 11. 18. 20. 21.

Jąłwszy się tego zdania Jakub [v. 12 14.] z pism dowodów
Używszy [v. 17.] życzył, o to nie kłócić narodów. [19.]
Tylko im dać na piśmie przez posły nakazy,
By się strzegli bałwochwalstw y cielesney zmazy. [20.]

Wnosić Z tych dwuga Z darz. ń.

Czyż z tych Apostolskiego zboru dwakroć składów
Nie dość iest oczywistych władzy Piotra śladów?
Ot Piotr przy Pawle własność swym ustom mowienia
Do pogan przyznał, iednak Paweł zaprzeczenia
Nieoświadczył; Ot Piotr tak od obrzezywania
Uwalnia iak y Paweł, czemuż narzekania
Żadnego niemasz? owszem co się uchwaliło,
Apostołom, starszyźnie, y każdemu miło [21. 22.]
Tę przysłaną Uchwałę ciż mile przyieli, [31.]
Których z ustawy Pawła przyimować niechcieli.
Bo Bóg stwierdzaiąc skutkiem dobranie opoki,
Na niéy kruszył zdań niechęć przez Piotra wyroki.

DWA ZARZUTY

Z listu S. Pawła do Galatów. z R. 2.

Ci co niechcą znać Piotra za głowę Kościoła,
Biorą sobie za przykład Pawła Apostoła.

Raz w Tym.

Że on Ewangelią tak na nietykanych,
Miał powierzoną iak Piotr na obrzezywanych:
J że on w nawracaniu pogan téy doznawał
Łaski, którą Piotrowi Bóg do Żydów dawał.

Powtore W tym.

Że do Antyochiy Paweł przybyłemu [Gal 2. v. 11.]
Piotrowi w brew przyganił tak, iak nagannemu.
Bo w przód niż od Jakuba niektórzy przybyli,
On y inni z pogany iednąż strawą żyli.
A po tamtych przybyciu od pogan znikali, [v. 12.
Ponieważ się pochrzczonych z obrzezania bali.
Gdy zaś te ulegania y innych kusiło,
To wymówić Piotrowi Pawła zniewoliło.
Wymówił mu, gdyś z żydów, a z pogany iadasz. [v. 14.]
Jak że do żydowskiego życia pogan wkładasz?

§ § §

Z tąd wnosi od Papiezkiey zwierzchności odbiegły;
Paweł Piotra strofował; Czyż mu był podległy?

ODPOWIEDZ

Na Pierwszy

Ze Paweł prac do pogan miał błogosławieństwo
Równe iak Piotr do żydów, czy przeto pierwszeństwo
Piotrowe ma bydź cmione? że przed poganami
Paweł Ewangelią [Galat. 2. v. 7.] iak Piotr przed żydami
Powierzoną mieć znał się, czy z tąd stan Kościelny
Nie powinien się wydać na dwoie rozdzielny?
Bo z żydów nawróceni zwać by się Piotrowym
Powinni a z narodów Kościołem Pawłowym.
Co sam Paweł zapewnie powinnie nagani,
Jak w Koryncie tych, którzy żądali bydź zwani,
Ten Pawłów, ten zas Piotrów, a ten Apollusa,
Jnny też bydź się mienił samego Chrystusa [']

§ § §

Na kiedyż od Chrystusa ta wrożona pora?
Ze ieden miał bydź Pasterz y iedna obora.[Joan. 10. 16.]
Wszak za Piotra y Pawła iedna się widzi ła,
W żydowskich, to w pogańskich Bożnicach słuchała
Piotra to Pawła nauk, nicht tego niewyprze,
Iż w Synagogach ż dom w Salaminie w Cyprze
Paweł kazał z Barnabą [Act 13. 4.] y w Szkole Aisydy
Gmin żydów nawracaiąc, a w starszych ohydy
Nauk swoich dozn wszy obi pow edz eli,
Nam kazać wprzód potrzeba; że cie nieprzyieli?
J znac e się niegodni wieczney chwały godów! [v. 46.]
Wiec z iey przepowiadaniem idz em do Narodów,
Więc Piotr z Pawłem owcz rnię pasac oba iednę,
Na dzi votwora swiata wypaslio ią biednę.
Bo by ią pokazali bydź z dwoma głowami,
Chwaląc się bydź głownemi oba Pasterzami;
Lub gdyb oba mie mogli o obne owcz rnie,
Zdawało się że Chrystus bydź iedną; rzekł marnie.

§ § §

Choć do Galatów pisząc Paweł za swe liczył,
Narody nawrocone, wszak niewydziedziczył
Jch z pod wiedzy Piotrowey, gdy Piotr nieprzestaie
Pisać w pogańskie rożne y w alickiez kr [1. Petr. 1.]
Po Pasterku, do samych z pogan nawroconych [²]

Baś-

['] 1. Cor. 1. 12. c. 3. v. 4. 22.
[²] 1. Petri 4. 3. *Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem gentium consumandam his, qui ambulaverunt in luxuriis. — et illicitis idolorum cultibus.*

Bałwochwalstwem, swawolą złych chuci skażonych;
Z kąd znać że Piotr y temi narodami władał,
Dla których nawrócenia Paweł przepowiadał,

§ § §

Sam Paweł nie samotnym bydź od nawrocenia
Pragnął, bo w Jeruzalem z uczniami złączenia
Szukał [Act. 9. v. 26.] y przed Galaty wyznaie w swym liście;
Ze szedł do Jeruzalem widzieć osobiście [Gal. 1. 18.]
Piotra, gdzie przez piętnaście dni z nim się zabawił,
J znowu się w Jeruzalem w lat czternaście stawił. [Gal. 2. v. 1.]
Po coż? Bo obiawiono; by zważał nieróżną,
Bydź swą naukę od ich; Naczóż? By nieprożno
Biegł lub ubiegł [Act. 2. v. 2.] y od tych, którzy się widzieli
Czymś bydź; [1. v. 2.] Ci tam dla Pawła niiak się niemięli,
Na tenże stek y bracia zmyślona podbiegła, [v. 4.]
By o Jezusie Pawła mów wolność podstrzegła;
Którym ni do godziny cierpiał ulegania,
By ostały się iego prawd przepowiadania. [v. 6.]
Z tego Pawła popisu cóż się daley stało?
Lisze on w brew podstępcom, [v. 7.] gdy się widzieć dało;
Jż nie bez powierzenia on przed poganami,
Sławił Ewangelią iak Piotr przed Zydami.
J gdy mówi [v. 9.] poznali łaskę emu daną;
Tedy Jakub, Piotr y Jan którzy ich rozumiano
Bydź Kolumnami, dali na związek prawice,
Tym na pogan, a sobie na żydow dzielnicę [v. 10.]
Mianuiąc; czy natoż? by władzę zrównali?
Nie; lecz pewniey żeby bracia fałszywi poznali,
Jż on z Ewangelią u pogan głoszoney
Z Ewangelią żydom głoszoną znoszoney
J za przemoc ni chętnych tyle wzgół nadgrody,
Ze mu Piotr znów zaręczył do nauk Narody.

§ § §

Kto więc tym listem Pawła dowodzi że władza
Jego z Piotrową równa, ten też równie zdradza
Jak ci, którzy dowodzą toż Pawła słowami, [t]
Ze od tych, co nad sposób są Apostołami
Nic mniey niebył. Lecz wczymże? zle wnoszą; Wprowadzę;
Bo w pracach, w nawracaniu mniey nie był; A władzę..

wy-

[t] 2. Corin. 12. 11. *Nihil enim minus fui ab illis, qui sunt supra modum Apostoli.*

Wyznał się mieć naymnieyszą, ni się Apostołem
Zwać godnym, bo się płonił że walczył z Kościołem [u]

§ § §

Z tegoż listu znak równi wnosi się nieskładnie,
Bo kiedy Paweł musząc przyiść do Piotra, kładnie
Czyn swóy, by zapewniony miał z Piotra powagi, [w]
W tedyżby równym z Sędzią zwał się bez uwagi.

Na drugi.

Treść drugiego zarzutu: że był strofowany,
Piotr przez Pawła; więc Paweł ma bydź przewyższany;
Ni czynu Piotrowego poprawę dowodzi,
Ni w dowod uięcia mu zwierzchności uchodzi.

CO DO CZYNU.

Bo iż ochrzczonym z żydów pogańskie potrawy
Było z Jerozolimskiey wolno ieść ustawy
Piotr wiedział, iako sam iey twórca z obiawienia;
Ni zgrzeszył że przy żydach z pogany iedzenia
Strzegł się. Bo widział prawa Moyżesza pamiętnych,
A prawdy że są po chrzcie wolni, niepoiętnych.
Pomniał gniew ich gdy Chrystus mimo prawa cuda
Czynił, więc sądził że mu więcey się nie uda.
A gdy im y Chrystusa [Math, 5. 17.] nietayna nauka;
Ze praw nieuchilenia, lecz pełnienia szuka.
Więc że żydów pochrzczonych od prawych praw wrazu,
W iedną z pogany wolność w wieść trudno od razu.
Piotr by pochrzczonym nudu, a chcącym chrztu wstrętu
Nie sprawiał, więc nie naglił ich zmiany do szczętu.
Lecz wątłe latorośli hoduiąc łagodnie,
Miawszy wolność ieść nie ieść, smiał ieść im dogodnie;
Nie kontent z tego Paweł, dawniey tam zażyły,
Gdzie z nim o Ceremoniał iuż z łych braci były
Spory, y te sądzone; więc rzewnie wymawia,
Ale czy wymowioney uległości sprawia
Poprawy obietnicę, lub żal popełnioney?
Naymniey o tym niepisze; owszem może oney
Piotr Pawłowi dał przykład; że przed Korynthiany,
Wyznaie iż z wolnego we wszystkim, był znany.
Sługą wszystkich, by wszystkich zyskał. Więc z żydami,
Niby żyd był, by żydów; A co pod prawami Tym

[u] 1. Cor. 15. 9. *Ego enim sum minimus Apostolorum qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei.*

[w] *Psal.* 108. *v.* 7. *Cum judicatur exeat condnmnatus.*

Tym, niby był pod prawem, choć nie był, by onych.
Też będącym bez prawa, by tych nawroconych
Miał iak wszystkich; więc z niemi, niby był bez prawa;
Tak żył, choć wiązał zeło Chrystusa ustawa [x]
Wiązała. Więc każdemu takie ulegania
Są wbrew, kto ich zganieniem Piotrowi przygania.
Bo czy ganne to w Pietrze, co wnim Paweł winił;
Gdy czytamy że Paweł toż potrzebnie czynił.

CO DO ZWIERZCHNOSCI.

Gdy słysze te pozory równi: Na ich wnioski,
Wraz uczą odpowiedzieć z Europy pogłoski
O Seymach w Francyi, w Szwecyi, w Polszcze teraźnieyszych;
O Sądach Trybunalskich y w Powiatach mnieyszych.
Tam przed Królmi poddani z praw zdrożność zadaią,
I ich poprawą czyż się z Królmi zrownywaią?
W sądach niżsi z Marszałkiem zarówno kreskuią,
A równey z Marszałkami władzy niezyskuią.
Tak co wczynach Piotrowych nie do swego ładu
Paweł postrzegł, y zaraz zagadł do układu.
Czy przez to okazał się albo został równym?
Chiba nieprzyiaciołom podległości głownym.

OSTATNIA

Z rownaiącemi Piotrowi Pawła.

ROZPRAWA.

Przeciw utrzymuiącym Piotrowe Pierwszeństwo;
Ci co innym przyznaią równe dostoieństwo.
Jle tylko nadawczych władzy pism znaczenia
Wykładów popisali. że ich tłumaczenia
Nic znaczą, tylko iż ich Autor każdy bredzi,
Więc gdy na nadań pewność niemam odpowiedzi;
Wnoszę przeciw zarzutom o Pawle wniesionym
Pytanie; kiedy Paweł został nawroconym?
Wszak po Wniebowstąpieniu y Ducha zesłaniu,
Po kluczów y Pasterstwa Piotrowi oddaniu.

---

[x] 1 *Cor. 9. 19. Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures Lucrifacerem. v. 20. Et factus sum judæis tanquam judæus, ut judaeos lucrarer. Jis qui sub lege sunt, quasi sub lege essem. [cum ipse non essem sub lege, ut eos qui sub lege erant lucrifacerem. Jis qui sine lege erant; tanquam sine lege essem] cum sine lege Dei non essem, sed in lege essem Christi ut lucrifacerem eos, qui sine lege erant;*

Po zaleceniu wszystkie nauczać narody [Math. 28. 19.]
J w onych chrzcić w Jmieniu Troycy Swiętey z wody:
Po zleceniu iednemu Piotrowi umacniać
Współ braci Apostołów, a przytym ułacniać
Związłości, rozwiązłości na ziemi przez siebie;
Lub z wszystkiemi, z zaręką ważności ich w niebie:
J gdy Piotr słynął takich nadań używaniem,
A Paweł Apostołów sławił się ściganiem.
Dopiero Pawła Jezus cudownym pociskiem [Act. 9. v. 4.]
Zamiast prześladownika obdarza nazwiskiem
Naczynia wybranego, w którym by on nosił [v. 15.]
Jmie Jezus y ku czci przed narody głosił.
W tedyż Pawłowi przyrzekł to do oznaymienia,
Co mu cierpieć potrzeba dla iego Jmienia. [v. 16.]
To całe przez Chrystusa Pawła powołanie,
J że on nie chrzcić, ale na przepowiadanie
Posłany [y] sam to pisze w liście do Korynthu,
Więc w sferach tych dostoienstw niemasz Labiryntu.
Bo co Chrystus piotrowi swym słowem poślubił,
Tym się Paweł pod życiem Piotra niepochlubił.
Bo te Piotra z pierwszości z poznieyszym zrownanie
Sprawiłob Apostolstwu Piotra nieufanie,
Gdy lub Piotr widział by się wartym poniżenia
Lub że się Chrystus w Piotra dobraniu odmienia
Lecz że Bóg w obietnicach wierny, w darach stały,
Dostoienstw, które się w przód Piotrowi dostały
Nie odbierał, zwłaszcza gdy zasługi statecznie
Piotr póki żył pomnażał, więc po zgon y wiecznie
W równey władzy w następcach został zachowanym,
Gdyż te bez umnieyszania y po przeklinanym
Biskupie następnemu sądził dać Psalmista, [z]
Jak po Judaszu dano [Act. 1. v. 20.] więc rzecz oczywista;
Ze Piotr sam y w następcach iest z Biskupów Pierwszy,
J natym podpisuię koniec moich wierszy.

X. Jgnacy à S. Maria de Mercede Trynitarz

---

[y] 1. *Cor.* 1. 17. *Non enim misit me Christus baptisare sed Evangelizare.*
[z] *Psal.* 108. *v.* 8. *Et Episcopatum ejus accipiat alter.*

Res clamat ad dominum qui per alium facit per se videtur facere.
causa negativa
Sądem Sumienia jest władza jakakolwiek szczególnego rozumnego
uważenia podług własnego pojęcia
Sumienie jest to czyn zupełny którego rozum nasz
sądzi co czynić a co opuszczać mamy czyli co
jest godziwym a co niegodziwym. forum consci-
entiae jest powaga onego
certa probabilis v dubia

Biblioteka Jagiellońska
stdr0024861